

forrykke Politiets Stilling, at Politidirektøren er voget op til at blive en saa særdeles høi Embedsmand.

Christensen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen, men kun tillade mig at bemærke, at netop den Stilling for den virkelige umiddelbare Styre og Leder af Politiet, som den ærede sidste Taler antydede, vil være en umiddelbar Følge af, at Politichefsposten, hvad der forresten ogsaa tidligere har været Tilfældet her i Kjøbenhavn, forenedes med Overpræsibiet. Det er en Selvfølge, at Detailbestyrelsen, Detailledelsen af Politiet ikke tillige kunde overtages af den Mand, der havde Overpræsibiet.

Simony: Der er en Bestemmelse i Lovudkastet, som oftere er bleven omtalt under de Forhandlinger, der have fundet Sted, om hvilken jeg vil tillade mig nogle Bemærkninger. Det er Bestemmelsen i § 3, der gaaer ud paa, at Politispektere, Politikommissairerne og de øvrige der nævnte Embedsmænd skulle vælges efter foregaaende Forhandling med Kjøbenhavns samlede Magistrat. Flere ærede Talere have allerede henledet Opmærksomheden paa, at Politiet, navnlig Sikkerhedspolitiet, ikke er nogen Kommunal- men derimod en Statsinstitution, en Anstalt, som jeg iøvrigt ganske billigere; men i Konsekvens, ifølge deraf, kan jeg da heller ikke billige, at den nævnte Bestemmelse er optaget. Jeg billigere ganske, at den høitærede Minister ikke er gaaet saa vidt, som Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har antaget paa, nemlig, at disse Embedsmænd skulle vælges eller bestilles af den samlede Magistrat efter Politidirektørens Indstilling; men jeg tror, at selv saa indskrænket som denne Bestemmelse nu er givet, kan den heller ikke billiges. Af Motiverne fremgaaer det, at den Grund, der har bevæget Ministeren til at optage den, er, som det hedder, „Hensynet til Politiets betydelige kommunale Funktioner og den Vigtighed, det har for Kommunen, at de omhandlede Poster tilfredsstillende besættes;“ men har end Politiet betydelige kommunale Funktioner, er det dog, som alt bemærket, i Hovedsagen en Statsinstitution, det er navnlig, forsaavidt det er Sikkerhedspoliti, udelukkende

en saadan, og da nu heller ikke Kommunen bærer alle Udgifterne ved Politiet, men Staten afholder idetmindste $\frac{1}{3}$ af dem, forekommer det mig, at der her er tillagt Kommunen en Indflydelse, hvortil der ikke er nogen egentlig Berettigelse. Jeg mener derfor, at denne Bestemmelse rettest bør gaae ud, saameget mere som jeg heller ikke tror, at der vil være Meget tabt derved, eller at den i Praxis vil vise sig at være af nogen væsentlig Betydning, thi jeg holder mig overbevist om, at i Reglen vil den samlede Magistrat ikke gjøre nogen væsentlig Indvending eller Erindring imod de Forslag, der i den Retning maatte fremkomme fra Politidirektøren. Men vil dette virkelig, hvad jeg antager, blive Tilfældet, er denne Bestemmelse saa at sige til ingen væsentlig Nytte; den forhæler kun Sagernes Gang og kan muligvis give Anledning til nogen Fortrædigelse for Politidirektøren. Det forekommer mig ogsaa, at netop de Motiver, af hvilke Ministeren har ladet sig bevæge til ikke at optage den Bestemmelse, som er foreslaaet af Kommunalbestyrelsen, nemlig, at Kjøbenhavns samlede Magistrat efter Indstilling af Politidirektøren skulde bestikke de nævnte Embedsmænd, tale for at optage den af Ministeren nu optagne Bestemmelse. I de Motiver, der ledsage Udcastet, er nemlig Grunden til, at Ministeren ikke har optaget den, angivet at være den, at Magistraten ikke kunde antages at have nogen selvstændig begrundet Mening om de Indstillede Kvalifikationer; men dette Motiv, der saaledes har bragt Ministeren til at undlade at følge Kommunalbestyrelsens Indstilling, passer jo netop ogsaa paa det Forslag, som jeg tror, der kunde være Anledning til at fremkomme med, nemlig ogsaa at lade den omhandlede Bestemmelse gaae ud. Kan nemlig den samlede Magistrat ikke have nogen selvstændig begrundet Mening om de Indstillede Kvalifikationer i det Hele, kan den naturligvis heller ikke have nogen saadan om, hvorvidt der er Anledning til at følge det af Politidirektøren gjorte Forslag. Sagen stiller sig derimod noget anderledes, forsaavidt der er Tale om den noget lignende Bestemmelse i samme Paragraf, hvor der er Spørgsmaal om at affædigge de nævnte Embedsmænd; thi der kunde snarere være